

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

17 października 2010 r. Nr 32 (48)/10

Fot. Piotr Wróbel

Wydarzenie tygodnia

Jesteśmy w sieci!

Wydarzenie to nie należy już dziś do przedsięwzięć nadzwyczajnych i niezwykłych. Rozwój techniki i postęp świata wirtualnego już dawno upominał się, by i nasza parafia zaistniała w sieci. I stało się. Od dwóch tygodni pod adresem www.petrus.olawa.pl widnieje strona internetowa naszej parafii.

Różne intencje towarzyszą twórcom stron internetowych. Strona naszej parafii ma z założenia przede wszystkim pełnić funkcję

informacyjną. Z tej racji nie ma tu miejsca na „świecidełka” ani na rozbudowane efekty grafiki. Skromna, ale gustowna szata graficzna utrzymana w barwach bordowych, daje poczucie ciepła, a jednocześnie przejrzystość treści zamieszczonych na stronie.

Po wpisaniu adresu www.petrus.olawa.pl przed oczyma odwiedzającego otwiera się zakładka „aktualności”. Tutaj na bieżąco staramy się zamieszczać najważniejsze informacje

Jesteśmy w sieci!

Dotyczące funkcjonowania parafii oraz działań podejmowanych przez poszczególne wspólnoty.

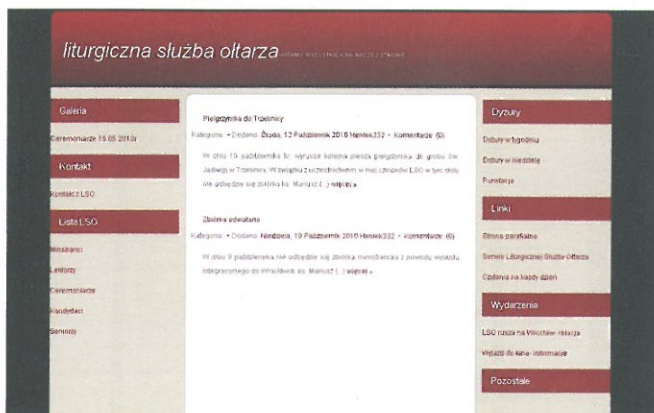
Na stronie znajdziemy również m.in. dane dotyczące funkcjonowania kancelarii parafialnej, porządku nabożeństw, listę i specyfikę grup działających przy naszym kościele. W osobnej zakładce zostały umieszczone informacje dotyczące kursu przedmażeńського, galeria zdjęć oraz ogłoszenia parafialne.

Potrzeba jeszcze trochę czasu, aby strona zaczęła na dobre funkcjonować. Zważywszy na fakt, że działanie jej opiera się na pracy ludzi dobrej

woli, możemy odważnie powiedzieć, że wiele udało się już osiągnąć. W najbliższym czasie planujemy dołączyć zakładkę pt. sakramenty, gdzie będzie można znaleźć szczegółowe informacje dotyczące przygotowań do I Komunii i Bierzmowania w naszej parafii.

Równolegle do strony parafialnej powstała strona Liturgiczna Służba Ołtarza naszej parafii. Jej autorem jest jeden z ceremoniarzy - Arkadiusz Januszkiewicz. Zadał on, by można tu było znaleźć bieżące informacje dotyczące funkcjonowania ministrantów naszej wspólnoty parafialnej. Zainteresowanych zapraszamy na www.lsoolawa.com.pl

Ks. Sebastian Kowalski

Łk 18, 1-8

Modlitwa wysłuchana

W tej przypowieści mamy dwa punkty odniesienia: postać sędziego oraz wdowy. Jezus, ukazując postawę sędziego, który jest głuchy na prośby wdowy, zachęca uczniów do nieustannej modlitwy. Jeśli nawet, w swoim mniemaniu, wierzący muszą długo czekać na Bożą interwencję, nie powinni ustawać w modlitwie. W sytuacjach takich okazuje się, na ile ufają Bogu. Obraz sędziego, który ostatecznie zgadza się pomóc wdowie, ukazuje fakt, że wytrwałość zawsze zostaje nagrodzona. Każdy więc, kto się modli do Boga, powinien to czynić z absolutną pewnością, że Bóg słyszy modlitwę i da swoją odpowiedź.

Wdowa w Biblii symbolizuje ludzi bezbronnych, słabych, ubogich, którzy z wielkim trudem muszą domagać się sprawiedliwego traktowania.

Komentarz do Ewangelii na Niedzielę

Ks. Mariusz Szypa

Dramatyczna sytuacja wdowy ukazuje rozterkę dobrych i uczciwych ludzi, których często trapi pytanie: Dlaczego Bóg pozwala, aby w świecie tryumfowała niesprawiedliwość? Ze słów Jezusa wynika, że nie należy ulegać apatii lub wątpliwościom, ale należy z ufnością się modlić, bo interwencja Boża jest pewna.

Modlitwa wypływa z wiary, a równocześnie nadaje większą moc samej wierze. Dlatego to, o co prosimy, powinno nam pomagać w byciu lepszymi. Gdy modlimy się o cokolwiek, zastanówmy się wcześniej, czy to, o co prosimy, pomoże nam lepiej wypełniać wolę Bożą.

Inauguracja Roku Akademickiego na Papieskim Wydziale Teologicznym

Półtora tysiąca studentów Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu rozpoczęło 12 października nowy rok akademicki. Wielki kanclerz uczelni, abp Marian Gołębiewski przewodniczył Mszy św. inauguracyjnej w archikatedrze wrocławskiej.

W inauguracji, obok przedstawicieli władz cywilnych i kościelnych oraz studentów, udział wzięli m. in. członkowie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry, rektorzy afiliowanych przy Wydziale seminariów duchownych w Legnicy i Świdnicy oraz seminariów zakonnych salwatoriów i franciszkanów.

W homilii ks. prof. Stanisław Araszczyk, prorektor Wydziału, nawiązał do zawołania św. Pawła: „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus!”. Ukazał chrześcijańską koncepcję wolności, która jest przede wszystkim przymiotem ducha. „Żyjemy w czasach wolności, ale ta wolność jest często czysto zewnętrzną. Towarzyszy jej zniewolenie człowieka przez liczne uzależnienia” – mówił. Nawiązując do roli, jaką winna odgrywać w społeczeństwie uczelnia teologiczna, wskazał na zadanie kształtowania człowieka w duchu wolności. „Wartością nie jest sama wolność, ale ludzie, którzy są wolni.”

Z nieco innej perspektywy sens studiów teologicznych ukazał w mowie inauguracyjnej w Auli PWT ks. prof. Waldemar Irek, rektor uczelni. Przypominał postać wyniesionego przed miesiącem na ołtarze kard. Johna Newmana, wielkiego konwertyty, duchownego i myśliciela. Z jego „Idei Uniwersytetu” rektor wydobyl uzasadnienie studiowania teologii. „Zadaniem uniwersytetu jest

zdobywanie wiedzy, jej kumulowanie, gromadzenie i przekazywanie dalej.” Mówca sięgnął jednak, śladem Newmana, do samych źródeł nauki, podkreślając, że człowiek poznaje prawdę nie tylko, by traktować ją utylitarnie. Równie ważny jest bezinteresowny ogląd prawdy i radość z jej poznania. Studia teologiczne wpisują się w ten sposób w doskonalenie się człowieka poprzez wewnętrzne ubogacanie się prawdą.

Na walor studiów teologicznych i wyjątkowość Papieskiego Wydziału Teologicznego wskazywali również goście. Słowa uznania dla uczelni skierowała do władz Wydziału minister nauki i szkolnictwa wyższego, Barbara Kudrycka. Wykład inauguracyjny pt. „Relacje dyplomatyczne między Stolicą Apostolską a Zakonem Maltańskim” wygłosił bp Andrzej Dziuba, przewodniczący Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski.

Papieski Wydział Teologiczny należy do najważniejszych uczelni teologicznych w Polsce. Jest spadkobiercą założonej ponad 300 lat temu Akademii Leopoldyńskiej. Od 1974 r. przysługuje mu zaszczytny tytuł uczelni papieskiej.

Obecnie pod kierunkiem 38 samodzielnych pracowników naukowych oraz kilkudziesięciu adiunktów i asystentów kształci się w nim ponad 1500 studentów.

Na podstawie KAI
AW

Redakcja:

Paweł Beyga,
ks. Mariusz Szypa,
ks. Tomasz Filinowicz, Katarzyna

Gancarz, ks. Janusz Gorczyca, ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk, Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel

Nasz e-mail: 2apostolowie@wp.pl

Mercedes wśród organów

Dzisiaj trudno sobie wyobrazić kościół katolicki bez organów, choć wcale nie tak łatwo było im znaleźć dla siebie miejsce w chrześcijańskiej przestrzeni sakralnej. A to głównie ze względu na ich pogański rodowód. Jak większość instrumentów, organy przeszły długą drogę ewolucji, nim stały się tym, co dzisiaj znamy. Pierwowzorem dla nich były instrumenty dęte - fletnia pana czy dudy. Z czasem płuca muzyków zastąpiono mechanicznymi mechanizmami (najpierw wodnymi, a później skórzanymi na powietrze). W ten sposób w III wieku p.n.e. za sprawą aleksandryjskiego matematyka Ktesibosa, powstał instrument zbliżony do dzisiejszych organów. Używane powszechnie w starożytnym Rzymie uświetniały występy w cyrkach, amfiteatrach i na procesjach religijnych.

W pierwszym okresie średniowiecza organy stanowiły wyposażenie orkiestr o wyłącznie świeckim charakterze. Przed włączeniem ich w poczet instrumentów wykorzystywanych do celów sakralnych Kościół bronił się ze względu na ich wcześniejsze, pogańskie związki. Jednak trudno było długo się opierać ich magicznym dźwiękom i ogromnym możliwościom. Ostatecznie więc papież Witalin (657-672), ratując muzykę kościelną w czasie kryzysu chorału gregoriańskiego, wydał oficjalną zgodę na wykorzystanie organów w liturgii Kościoła Zachodniego. Od tego czasu można mówić o stałej rozbudowie tego instrumentu, który dzisiaj tworzy nie tylko muzyczną oprawę liturgiczną, ale stanowi ważną część architektury świątyni.

Kontuar z dwoma manualami

Prospekt organów

W Polsce prawdopodobnie po raz pierwszy organy pojawiły się w pierwszej połowie XII wieku na dworze królewskim w Krakowie. Pewne jest, że w 1340 roku instrument ten był w kościele św. Jakuba w Toruniu. Natomiast przyjmuje się, że na przełomie XV i XVI w. organy piszczałkowe obecne były już prawie we wszystkich najważniejszych kościołach w Polsce.

W kościele św. Piotra i Pawła w Oławie posiadamy organy znanej w całej Europie firmy Reiger (założona w 1873 r. przez braci Franza i Otto Reigera w Jeagerndorfie - obecnie Krnov w Czechach), sygnowane numerem 2341. Posiadają one 24 głosy, dwa manualy (klawiatury ręczne) i pedał, pneumatyczną trakturę (mechanizm przenoszący ruch klawisza na wentyle dopuszczający dopływ powietrza do poszczególnych piszczałek) gry oraz rejestracji. Kontuar przy którym siedzi organista znajduje się przed instrumentem w odległości ok. 4 metrów. Prospekt wykonany w neobarokowym stylu pochodzi z 2 połowy XIX w.

Instrument ten należy do najwyższej klasy organów, z czego możemy być bardzo dumni, bo tego typu instrumentów na Dolnym Śląsku nie ma zbyt wiele. Wymaga on jednak stałej troski o utrzymanie swej jakości technicznej, co oczywiście warunkuje zachowanie walorów

muzycznych. Z tego powodu w minionym tygodniu na prośbę ks. proboszcza odwiedził nasz kościół **ks. dr Zdzisław Madej** - dyrektor Metropolitalnego Studium Organistowskiego we Wrocławiu i referent Kurii ds. śpiewu i muzyki kościelnej, a także znany w Polsce i za granicą wybitny tenor. Ogólna ocena stanu technicznego organów wypadła dobrze, co oznacza, że nie wymagają one gruntownego remontu. Instrument trzeba jednak na nowo zintonować, uszczelnić miechy, wyremontować kontuar i odkurzyć wnętrze. Ta rewitalizacja nie jest tania i łatwa, dlatego trzeba będzie

ją przeprowadzić w dwóch etapach. Ale warto, co podkreśla ks. Madej. Organy mają piękne brzmienie (szczególnie w prospekcie barokowym) i świetnie komponują się z akustyką kościoła. Warto więc wykorzystać je nie tylko do oprawy liturgicznej, ale także do koncertów szeroko rozumianej „literatury organowej”.

Piotr Wróbel

Żywy pomnik Jana Pawła II

W ubiegłą niedzielę podczas każdej Mszy Świętej siostry boromeuszki - Dorota Baron oraz Ewa Jędrzejak - dzieliły się z nami trudną powojenną historią swojego zakonu oraz planami stworzenia żywego pomnika Jana Pawła II. Po Mszy zbierały pieniądze na ten cel, czyli odnowę Zakładu Opiekuńczo Leczniczego przy ulicy Rydygiera we Wrocławiu.

Skąd pomysł odtworzenia szkoły medycznej i szpitala?

W charyzmacie naszego zgromadzenia jest pomoc osobom w potrzebie, chorym i potrzebującym. We Wrocławiu od 1907 roku funkcjonowała szkoła medyczna, jedna z pierwszych w tym czasie. Prowadziły ją nasze siostry. Jednak w czasach komunizmu zabrano nam ten budynek, a kiedy oddano go nam kilka lat temu, był kompletnie zdewastowany. Nie nadawał się do jakiegokolwiek użytkowania. Zdemontowano nawet wiatę nad kotłownią.

Gdzie Siostry szukają pomocy finansowej i wsparcia?

W 2005 roku przedstawiliśmy pomysł prezydentowi Wrocławia. Spodobał mu się. Jednakże wciąż czekamy na obiecane fundusze unijne. Ze strony Kościoła nie uzyskujemy żadnych dotacji. Urząd Marszałkowski natomiast dał pieniądze na zrobienie kosztorysów i projektu. Poza tym, jeśli to możliwe, zwracamy się o pomoc do wszystkich dobrych ludzi, choć często obowiązki w zakonie nie pozwalają nam całkowicie poświęcić się

zdobyciu pieniędzy.

Siostry założyły fundację, której nazwa nawiązuje do encykliki Jana Pawła II „Evangelium vitae” - „Ewangelia życia”.

Tak. Pomysł zrodził się w pierwszą rocznicę śmierci Papieża. Nie chcemy wystawiać kolejnego pomnika z brązu, ale chcemy słowa Ojca Świętego wcielać w życie. Celem fundacji jest odnowienie szpitala i szkoły medycznej. Szkoła miałaby kształcić nie tylko osoby zakonne, ale także osoby świeckie. Chcemy pomagać osobom, które potrzebują stałej opieki. Chcemy szpitala, w którym nie będzie aborcji, eutanazji i zachęcania do sztucznej regulacji urodzeń.

Czego Siostrą życzyć?

Prosimy o modlitwę i wsparcie. Jeśli Bóg da, kiedyś ukończymy to dzieło.

Rozmowę przeprowadził **Paweł Beyga**.
www.fundacja.boromeuszki.pl

Wspomnieliśmy ostatnim razem o językach biblijnych. Dziś powiemy sobie o innym równie ważnym temacie, a mianowicie o rodzajach literackich. Ścisłejszym i bardziej poprawnym byłoby mówienie o gatunkach literackich, lecz utarło się w bibliistyce określenie rodzajów, więc i my przy tym zostaniemy. Nie trzema nikogo chyba przekonywać, że uwzględnienie rodzaju literackiego wpływa na odczytanie i zrozumienie tekstu. Inaczej przecież czyta się bajki, a inaczej kronikę historyczną.

W Biblii jest ogromne zróżnicowanie rodzajów literackich. Znajdziemy tu: mowy, kazania, modlitwy, dokumenty, rytuały liturgiczne, sentencje prawne oraz opowiadania. Pod określeniem opowiadania mieszczą się zarówno opowiadania historyczne (sprawozdania, kroniki, autobiografie), jak również popularne (tu mówić możemy o micie, bajce, sadze, legendzie). Obok tych wymienionych

Rozważania nad Biblią

Ks. Tomasz Filinowicz

gatunków, które można zaliczyć do epiki, znajdziemy w Biblii liczne teksty liryczne: stare pieśni żniwne, weselne, żałobne, zwycięskie, psalmy i inne.

Badanie rodzaju literackiego ma potrójny cel. Po pierwsze pomaga ustalić pierwotną formę tekstu, czyli tę, która funkcjonowała w przekazie ustnym. Po drugie pozwala określić wpływ literatury pozabiblijnej na formowanie się tekstu. Wreszcie po trzecie, co wiąże się z dwoma poprzednimi celami, badanie rodzajów literackich ma swoje znaczenie dla odtworzenia drogi rozwoju form literackich zawartych w Piśmie Świętym.

„Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania”

Te słowa usłyszeli nasi oławscy pedagodzy otrzymując „Medal Komisji Edukacji Narodowej” podczas gali zorganizowanej przez Kuratorium Oświaty we Wrocławiu w Auli Leopoldina na Uniwersytecie Wrocławskim. Wśród uhonorowanych tym odznaczeniem znaleźli się: **Małgorzata Peremicka** - dyrektor Liceum Ogólnokształcącego Nr I im. Jana III Sobieskiego, **Maria Domaradzka** - dyrektor Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 im. Tadeusza Kościuszki, **Beata Kuczyńska-Gigołła** - dyrektor Powiatowego Ośrodka Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego, **Małgorzata Mrozińska** - dyrektor Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii oraz **Antoni Markiewicz** - emerytowany dyrektor Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 im. Zjednoczonej Europy oraz nasz redakcyjny kolega. Wszystkim serdecznie gratulujemy!

Dyr. Beata Kuczyńska-Gigołła

Dyr. Antoni Markiewicz

PW

Dyr. Maria Domaradzka

Fot. Piotr Wróbel

Dyr. Małgorzata Mrozińska
Dyr. Małgorzata Peremicka

Modlitwa o święte powołania

Czwartek - 7 października br. - był to dzień modlitwy o powołania kapłańskie i zakonne. Przed Mszą św. ks. Mariusz Szypa odmawiał wraz z wiernymi różaniec w intencji oddania się młodych ludzi na służbę Kościoła oraz braci potrzebujących miłości. Mszę św. koncelebrowaną odprawili **ks. prof. Waldemar Irek, o. Leszek Golczyński, ks. Tomasz Filinowicz oraz ks. Mariusz Szypa**. Modlili się oni - w uroczystość Matki Bożej Królowej Różańca Świętego - o umiłowanie Eucharystii, o liczne i święte powołania do wyłącznej służby Panu Bogu oraz w intencji parafii z prośbą o Boże Błogosławieństwo dla wszystkich rodzin. Ksiądz Profesor wyraził radość z tego, iż wśród obecnych rozpoznaje wiele twarzy. Dodał również, że brakuje mu naszego kościoła, naszej parafii, niedzielnych Mszy Świętych, krzątający Liturgicznej Służby Ołtarza, pana Mikołaja, pana Kazimierza, śpiewu pana Józefa i chóru. Powiedział: „Stworzyliśmy tutaj prawdziwą wspólnotę wiary i modlitwy. Mamy więc za co wspólnie Panu Bogu dziękować. Najcenniejszym miejscem w Kościele nie jest Pałac Biskupi, uczelnia, ale miejsce, w którym uczymy się modlić... Na naszą wiarę wywarli wpływ najpierw nasi rodzice, nauczyciele, ale też księża”.

LSO zdobywa Wrocław

W sobotę 9 października br., po miesiącu planowań, grupa siedmiu osób z naszej parafialnej Liturgicznej Służby Ołtarza wraz z Księdzem Opiekunem udała się koleją żelazną na wycieczkę do Wrocławia (dla niektórych był to pierwszy raz zmagania przy okienku kasowym na dworcu kolejowym!) Pierwszym celem naszej wyprawy był seans filmowy w jednym z wrocławskich kin. Wybraliśmy „Śluby panieńskie” w reżyserii Filipa Bajona. Jak się okazało, był to na szczęście jedyny felerny wybór, którego dokonaliśmy tego dnia. Wydawało nam się, że połączymy pożyteczne z rozrywką, gdyż jest to ekranizacja jednej z lektur szkolnych a zarazem komedia, ale nasze myślenie okazało się całkowicie mylne. Przereklamowana, trudna w odbiorze adaptacja nie doprowadziła nikogo do też śmiechu, a wręcz przeciwnie. Dlatego wielu widzów wychodziło w trakcie filmu, nie chcąc wytrwać do końca, a i nam towarzyszyło ciągłe spoglądanie na zegarek i odliczanie czasu do zakończenia projekcji. Kolej-

W homilii ks. prof. Waldemar Irek pomógł nam zrozumieć modlitwę różańcową. Różaniec to szczególnie modlitewna przygoda, która pozwala uczestniczyć w Ewangelii. Nie wychodząc z domu, można pokonać wiele miejsc, od Nazaretu przez Betlejem, Górę Tabor i wreszcie znaleźć się w Jerozolimie. Przesuwając różańcowe ziarna jesteśmy w szczególnej sytuacji, bo myślami przebywamy z Jezusem. Modlitwa różańcowa pozwala doświadczyć wielu emocji. Daje poczucie stabilności i bezpieczeństwa. Różaniec jest dla człowieka kotwiczną liną, przez którą jesteśmy zakorzenieni w Tajemnicy Boga. Ks. Rektor zachęcał wiernych do modlitwy do Matki Bożej Zatrwożonej, która dba o to, aby nic złego nam się nie stało: „Ty Maryjo rozepnij nad nami swój płaszcz, obecna bądź w życiu, nie pozwól nam zginać.”

W modlitwie wiernych modliliśmy się za księdza prof. Waldemara Irka oraz o nowe, dobre, święte powołania kapłańskie w naszym mieście i naszej parafii. Na zakończenie Ksiądz Profesor podziękował przybyłym za wspólną modlitwę i spotkanie, a kapłanom za wspólne koncelebrowanie Mszy.

Arek Januszkiewicz

nym, ostatnim, ale chyba najlepszym i najbardziej udanym punktem naszej wyprawy był wrocławski Rynek i deptak na ulicy Świdnickiej. Nie zabrakło nam również czasu na bliższe poznanie się. Do Oławy, pomimo nie zawsze właściwych decyzji, wróciliśmy zadowoleni i gotowi na kolejny wspólny wyjazd.

ks. Mariusz Szypa
opiekun LSO

Mamy już swój adres internetowy

Zapostolowie@wp.pl

Będziemy wdzięczni za wszelkie uwagi,
komentarze i propozycje współpracy.

Redakcja "Głosu Apostołów".

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 16.00 - 18.00
tel. 607 165 534

CZWARTKI w godz. od 17.00 - 19.00
tel. 782 699 008

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
telefoniczna!!!**

**Przypominamy, że w naszej parafii porządek
Mszy Świętych jest następujący:**

w niedziele:

7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15

w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

W minionym tygodniu odeszli:

- + Zofia BRONOWSKA
- + Dawid JURCZAK
- + Grzegorz LUBORAK
- + Stanisława FARGANUS

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.
Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do
soboty.
W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu przez chrzest do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Wiktoria HOŁYŃSKA
Maja CHRUSTOWSKA
Martyna DRYGIEL
Aleksandra KRÓL

Spotkania Taizé

W minionym roku takie Europejskie Spotkanie Młodych odbywało się w Polsce, w Poznaniu. Z Oławy i okolic wybrała się tam grupa około 20 osób, która godnie reprezentowała naszą oławską ziemię. Po powrocie z Poznania postanowiliśmy kontynuować modlitwę w duchu Taizé. Każda trzecia niedziela miesiąca była więc okazją, aby przy śpiewie kanonów wielbić Boga.

Ponieważ, wbrew pozorom, do sylwestra zostało już niewiele czasu, rozpoczynamy konkretne przygotowanie do wyjazdu - tym razem do Holandii. W tym tygodniu otrzymaliśmy zgodę z Taizé na prowadzenie w Oławie punktu przygotowań. Dziś

wieczorem rozpocznie on oficjalnie swoje działanie. O godz. 20 w domu katechetycznym odbędzie się pierwsze z pięciu spotkań, które mają być przygotowaniem do wyjazdu do Rotterdamu.

Spotkanie w Rotterdamie odbędzie się w dniach od 27 grudnia do 1 stycznia. Zasadniczo mogą w nim uczestniczyć ludzie młodzi w wieku od 17 do 35 lat. Na spotkania modlitewne w Oławie zapraszamy jednak wszystkich chętnych.

Na czas przygotowań zaplanowane zostały następujące terminy spotkań:

- 17 października,
- 7 listopada,
- 21 listopada,
- 5 grudnia,
- 19 grudnia.

Ks. Tomasz Filinowicz

